

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

Abonamentul:

Pe un an 32 coroane.
Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Căzut-a cununa capului nostru...

— Un volum de predici —

(x) Învățăturile mântuitoare ale sfintei Scripturi au avut darul de a fi propoveduite, în anul curent 1918, de pe amvonul catedralei sibiene, în forma unei serii de cuvântări bisericești, ținute de fruntea clerului nostru ortodox român, de preoți și profesori din centrul arhidiecezei ardeleni.

S'a rostit, cum știm, spre bucuria multora, în Duminecile sfintelor pare-simi, un ciclu de predici aici în Sibiu; și de sigur nici alte orașe, și nici alte sate — în parte cel puțin — n'au rămas cu desăvârșire nesimțitoare la pilda bună ce li s'a trimis.

Pentru a sprijini și a completa tot mai mult lucrarea pornită, — și în același timp pentru a fi spre mărturie urmașilor, — este de neapărată trebuință *darea la tipar* a cuvântărilor bisericești, care s'au rostit acum, sau în anii de mai înainte, fie cu ocazia Duminecilor, sau a serbătorilor, fie cu prilejul dureros al slujbei înmormântărilor.

La această necesitate răspunde noul volum apărut sub titlul: *Căzut-a cununa capului nostru*, cuvântări funebrele, de *Dr. Ioan Lupaș*.

Cartea ne prezintă 46 de cuvântări și comemorări, între care cele mai multe sânt lucrări inedite și, întocmai ca publicațiile de mai înainte ale scriitorului, conținând gândiri de înaltă valoare.

Autorul, încredințat despre greutatea ce întimpină preoșimea la alcătuirea vorbirilor funebre, își ține de datorie ca în fruntea exemplului volumului său să atingă unele regule,

după care se poate propovedui cuvântul Scripturii în «*scoala mormintelor*»: Predicatorul, ca să se achite cu vrednicie de îndatorirea sa, atât spre mulțumirea ascultătorilor, cât și spre liniștirea conștiinței proprii, va căuta să *individualizeze* în fiecare caz, și să înfățișeze însușiri și momente din viața dispărutului. Prin metoda aceasta preotul va fi ferit de repețiri prea dese, și mai ales va aduce neprețuite «servicii pentru educația religioasă și morală a credincioșilor săi, cari în fața mormintelor deschise sânt mai înclinați decât altă dată și mai doritori de a primi în sufletul lor adevărul și mângăierea Scripturii». În deosebi se va ține seamă de «următoarea îndrumare prețioasă a neîntrecutului *ierarh și mare dascăl al lumii*, sf. Ioan Gură de Aur: «Morții și viii nu înfățișează decât diferitele clipe ale veșniciei. Morții noștri nu sânt îngropați sub glie, ci în inimile noastre. Ei trăesc în noi, în felul cum noi simțim cu ei. Să ne îngrijim, ca urmașii lor să nu vadă decât tapte și să nu audă decât cuvinte vrednice de amintirea lor».

Luând în vedere cuprinsul volumului, scris de părintele Lupaș, avem următoarele grupuri de cuvântări și de comemorări:

În primul grup: *zece*, în legătură cu marele și lungul război de astăzi. Cea dintâi cuvântare, care dă numele volumului, s'a rostit în biserică mare din Săliște la 5 Iulie n. 1914 cu ocazia parastasului pentru odihna sufletescă a Arhiducei *Francisc Ferdinand* și a soției sale principesa *Sofia*.

O lucrare ca aceasta (o publicăm aproape întreagă în foșoara de astăzi), în care se face comparație între *Francisc Ferdinand* și *Iosif II*, n'o poate

urzi, în asemenea formă, decât scriitorul cu multe cunoștințe de istorie și cu deosebit simț critic. Aici nu mai avem o cuvântare obișnuită funebrală, ci o splendidă pagină istorică.

Celelalte nouă lucrări se rapoartă la moartea eroilor următori: a căpitanului *Ioan Goșa* (căzut la Ravaruska în 1915), a surorii de caritate *Florica Manta* († în 1915), a cadet-aspirantului și avocatului *Dr. Bucur Băra* († 1915), a glotașului din Nürnberg, *Hermann Landesmann* (mort în Ardeal, 1915), a învățătorului *Ioan Miclăuș* (mort în Galiția, 1910), a meseriașilor *Nicolae Cornea* (mort și îngropat în Galiția) și *Ilie Dădărlat* († în 1918 în urma boalei câștigate pe câmpul de luptă în Galiția), a soldatului *Ioan Popa* (decedat în spitalul militar din Salontamare, în 1918), și a profesorului *Dr. Al. Bogdan* (căzut la Șumina, 1914).

Aceste zece lucrări ar putea forma un deosebit volum de comemorare a vitejilor dispăruți.

Al doilea grup, cu *șapte* lucrări, se rapoartă la *scriitori*: *Virgil Onițiu*, *Dr. Augustin Bunea*, *Hașdeu*, *Dr. D. P. Barcianu*, *Dr. N. Dobrescu*, *Ioan Pușcariu* și *Dr. At. M. Marienescu*.

O parenteză:

Prin cuvântarea rostită la înmormântarea canonicului *Dr. Augustin Bunea* la Blaj în 19 Noemvrie 1909, autorul ortodox a făcut, — dacă nu ne înșelăm, — cevaș mai mult pentru Blajul de sub ascultarea papei, decât se obișnuște pe acolo, în cercurile generației mai tinere, să se facă pentru Sibiul ortodox.

Al treilea grup, cu *patru* cuvântări, privește preoșimea; al patrulea, cu *15* cuvântări, alți intelectuali; în sfârșit, al cincilea grup, cu *zece* cuvântări se rapoartă la țărani și țărance.

FOIȘOARA

O asemănare

— Între doi conducători ai monarhiei —

Volumul acum apărut, din condeiul părintelui protopop *Dr. Ioan Lupaș*, *Căzut-a cununa capului nostru**) face următoarea asemănare între fostul moștenitor de tron *Francisc Ferdinand* și *Iosif al II-lea*:

Cei ce au avut prilej să cunoască mai de aproape, chiar din contact personal, pe mult regretatul nostru moștenitor de tron, — *Francisc Ferdinand*, — spun că notele caracteristice ale personalității sale erau, în multe privințe, asemănătoare cu însușirile excelente de voință fermă, judecată dreaptă și îngăduință milostivă, cari au făcut din împăratul *Iosif II* cel mai drept și mai iubit dintre monarhii, cari au cărmuit timp de peste 6 veacuri de pe tronul Habsburgilor. Unii țineau chiar să ne asigure, că domnia lui *Francisc Ferdinand* va însemna începutul egalei îndreptățiri naționale pentru toate popoarele din cuprinsul monarhiei.

Poporul nostru este adânc îndurerat, că gloanțele infernale dela Saraievo au

*) De vânzarea la Librăria arhidiecezană. Prețul 8 cor. plus porto 70 fil.

zădărnici acum pentru totdeauna adevărarea celor nădăjduite și dovedirea lucrurilor celor așteptate cu atâta dor dela domnia lui *Francisc Ferdinand*. Și astfel în mormântul, în care se coboară atât de timpuriu, spre odihna de veci, osâmintele acestui mândru vlăstar habsburgic, a căzut fulgerată și una dintre nădejdirile noastre de bine.

E un fatal destin al acestei monarhii, că doi dintre cei mai talentați conducători ai ei s'au prăbușit înainte de vreme: *Iosif al II-lea*, a murit înainte de a fi împlinit vârsta de 49 ani, pe *Francisc Ferdinand* l-a răpus mâna păcătoasă a ucigașului curând după ce împlinise 50 de ani, dar înainte de a-și fi putut începe domnia.

Tineretele amândurora s'au deosebit de ale celorlalți semeni ai lor prin năzuința serioasă și stăruitoare de a vedea cu ochii proprii și de a cunoaște din apropiere nemijlocită țările și popoarele, peste care erau rânduiți de Dumnezeu să stăpânească. Astfel *Iosif II* n'a prețuit a cutreera întocmai ca odinioară *Adrian* «*împăratul călător*» în repeșite rânduri țările monarhiei, ascultând pretutindeni jalbele supușilor săi și mângăind poporul.

El voia să introducă egalitate deplină între toate popoarele de sub cărmuirea sa. De aceea în timpul scurtei sale domnii a

început și poporul nostru a înainta în cultură și bunăstare. Protopopul de pe atunci al Săliștei, *Moise Moga*, s'a simțit îndemnat la 1782 a mulțami lui *Iosif al II-lea* pentru binefacerile lui prin versuri simple, dar sincere, pe care le termina astfel:

«O, dulce *Iosife* împărate și cu totul lăuminate,
Cea neîncetată lui Dumnezeu mulțămă înălțăm,
Și pe dânsul pentru împărăția ta îl rugăm,
Și înca și noi de-apururea și totdeauna vom sta,
Picatura de sânge cea mai de pe urmă
Pentru împărăția ta vom vărsa...»

Iosif al II-lea a dat voie înaintașilor noștri, să clădească această puternică biserică; de aceea numele lui se găsește până în ziua de astăzi în fruntea pomelnicului cititorilor. Și tot el a ascultat la 1784 jalba credincioasei *Stana* lui *Oprea Miclăuș* din Săliște, care se ruga să fie slobozit bărbatul ei din tenița dela *Kufstein*, unde a pățimit peste 30 de ani, fiindcă luase parte la luptele pentru apărarea credinței strămoșești. Pe timpul lui *Iosif II* porțile *Burgului* din Viena s'au deschis în repeșite rânduri înaintea românilor ardeleni.

După cât știm, și porțile castelului *Belvedere* începuseră a se deschide înaintea unor fruntași de astăzi ai poporului nostru. *Francisc Ferdinand* asculta și el cu viu interes și cu binevoitoare simțire părintească pe ceice se apropiu de el, ca

Lucrările, grupate din aceste puncte de vedere, ar da poate o mai ușoară orientare pentru cititor și o mai bună rânduire a materialului.

Dar, aceasta este la adică o chestie de exterior, care nu poate să scadă valoarea internă a publicației, de care ne ocupăm.

Cuvântările funebre, în felul cum sântem obișnuiți să le auzim, nu se par a fi mijlocul potrivit pentru a stabili obiectiv vrednicile răposăților. Este oarecum firesc, ca jalea clipelor în care se găesc ascultătorii, să înrăurească și judecățile exprimate de cuvântător.

Cu atât mai mare devine meritul volumului *Căzut-a cununa*, când nu se lasă stânenit de împrejurarea aceasta, și înfățișează, fără a mări lucrurile în bine, icoanele adevărate ale oamenilor. Cartea constată lucruri și fapte. Și nu i se poate face nici reproșul unor reticențe, care ar fi în dauna adevărilor.

Dacă chemarea preoțească nu se mărginește, la facerea slujbelor în fața sfântului altar, propovăduitorii cuvântului vor afla în opera părintelui *Lupaș* sprijinul dorit întru împlinirea cât mai desăvârșită a datoriei, căreia și-au închinat viața și activitatea.

Școalele românești — din regiunea frontierei

Nu de mult ziarele maghiare au adus știrea, că guvernul ungar va deschide la toamnă, în regiunile de frontieră locuite de români, mai multe sute de școli primare de stat, ceace se va face mai ales prin statificarea

să-i talmăcească gândurile și dorințele noastre. El avea chiar obiceiul să spună, că iubește mult poporul nostru de țărani credincioși, buni și cinstiți, că le cunoaște limba sonoră și datinele frumoase, pline de un intim suflu de poezie patriarhală. Un cercetător al trecutului, un fruntaș vrednic, care s'a pogorât în mormânt înainte de vreme (*Dr. A. Bunea*) rămăsese încântat de cuvintele însuflețite și elogioase rosite de *Francisc Ferdinand* la adresa românilor, cu prilejul unei audiențe, și nu se feria a mărturiși, că după știința dânsului niciodată un Habsburg n'a manifestat față de români un interes mai binevoitor și sentimente mai generoase, decât ale răposatului moștenitor de tron.

Un cărmuitor al popoarelor credincioase, cinstite și muncitoare, un părinte al celor obidiți, un ocrotitor al celor nemângăiați: iată ce se pregătea să devină *Francisc Ferdinand*, călcând în urmele marului său înaintaș: *Iosif II*.

Altă însușire comună amândurora a fost religiozitatea adâncă și lăuminate, de care era pătrunsă întreagă ființa lor, precum și aversiunea pronunțată față de anume forme și ceremonii extraordinare de țapene ale etichetei spaniole, importate la curtea din Viena de unii dintre înaintașii lor, cari încercară într'un timp să statornicească în

școalelor confesionale românești și prin trecerea învățătorilor români confesionali în serviciul statului.

Spre acest scop guvernul a luat diferite dispoziții. Intre altele autoritățile statului, provocându-se la acordul, ce ar fi intervenit în chestia școalelor confesionale între autoritățile confesionale românești și între stat — acord pe care *Telegraful Român* printr'un comunicat oficios îl contestă și-l desminte, — au intrat în tratative directe cu organele și corporațiunile parohiale românești pentru cedarea edificiilor școlare, iar pe de altă parte au esoperat trecerea mai multor învățători confesionali în serviciul statului. Astfel în comitatul Brașovului, la intervenția inspectorului școlar, ministrul de culte a numit învățători de stat pe foștii învățători confesionali: Vasile Bărbier (Măgherus), Anania Boldor și Ioan Pascu (Codlea), Ioan Creangă (Bod), Vasile Creangă (Sân-Petru), Gheorghe Fătuleț (Herman), Const. Furtună (Rotbav), Gheorghe Șurar și Traian Ludu (Preșmer), Ioan Bodârnea (Cărpiniș), și Leonte Roman (Vulcan).

În legătură cu dispozițiile luate de guvern pentru statificarea școalelor confesionale românești din regiunea frontierei, *Brassói Lapok* publică în Nr.ii 152 și 153 doi articoli, din care vom să reținem de astădată o singură constatare, rezervându-ne a reveni asupra chestiunii întregi.

Ziarul maghiar ține să accentueze, că cunoștința limbii maghiare nu are cine știe ce importanță practică din punctul de vedere al ideii de stat ungar. Doar și agitatori naționaliști de azi, de seama lui Goga etc., cari au trecut în România, ca și conducătorii mișcării românești din 1848, știau cu toții perfect ungurește și au ieșit de pe băncile școlilor celor mai patriotice ungurești.

Această constatare a ziarului maghiar culminează în declarația: «Dusmanul, care știe ungurește, este mai periculos, decât celce nu cunoaște limba maghiară».

Ziarul maghiar însă întrelasă a da explicarea psihologică a acestei apariții și mai ales de a trage concluzia logică din constatarea făcută.

Să ni se permită deci nouă a completa această întrelăsare.

Este incontestabil, că cunoștința limbii maghiare nu poate fi identificată cu esența adevăratului patriotism. Nu în cunoștința limbii maghiare se reasumează în ultima analiză patriotismul adevărat, ci în sentimentul de dragoste și alipire neclintită față de patrie.

Din acest punct de vedere românul sau sasul, care nu știe ungurește, dar are sentimentul alipirii față de glia strămoșească și tradițiile istorice ale țării, poate fi tot atât de bun patriot, ca și cel mai neaș maghiar. Martore sânt toate fronturile noastre de luptă, unde câte zeci de mii de români nu vor fi sângerând pentru tron și patrie fără să știe ungurește!

Deci și în școală prima și esențială condiție a unei educații patriotice, nu este limba de propunere, ci *spiritul, în care se face educația*. Nu limba română este de vină, că în anumite școli românești educația patriotică a putut lăsa de dorit, în tocmai precum nu limba maghiară este de vină, că — precum constată *Brassói Lapok*, — cei mai mari agitatori români au ieșit de pe băncile școlilor ungurești.

Vina o poartă duhul, în care s'a făcut educația în aceste școale și mai ales duhul intoleranței, care nu poate provoca decât ură și aversiune și nici decum iubire și alipire.

O școală românească în care se propoveduiește ura și disprețul față de tot ce nu este românesc și în special față de poporul maghiar și tradițiile istorice ale țării, este tot atât de condamnat ca și o școală ungurească, în care se propagă disprețul și ura față de poporul românesc din patrie.

Inimile, alipirea și simpatiile se câștigă nu prin armele brutalității, ci prin insultele și disprețul, ci prin armele iubirii și ale respectului.

Elevul român care se înscrie și cercetează o școală ungurească cu dorința vădită, de a-și însuși limba maghiară și iubirea de ceace este ungurească, dacă va fi tratat de colegii sau profesorii săi cu insulte și dispreț pentru faptul că este român, se va depărta la timpul său de pe băncile școlii nu cu iubire, ci cu resentiment și aversiune față de limba și poporul maghiar și, până la un grad oarecare, și față de statul ungar.

Deci nu limba de propunere este adevărata graniță a unei educații patriotice, ci *spiritul în care se face educația*.

Sub acest raport o școală românească, în care educația se va face în spiritul adevăratei iubiri de patrie, va îndeplini aceeași misiune patriotică ca o școală ungurească, în care educația se va face în spiritul toleranței și al iubirii frățești.

Limba este mijloc de educație inofensiv, care poate fi prefăcut în

dulceață, sau otravă, după cum este duhul care se propagă prin ea.

Punctul nostru de vedere care justifică îndreptățirea oricărei școale patriotice românești, ca și ungurești, credem că este just și logic.

Interesele mai înalte ale statului ungar sânt de o potrivă asigurate în orice școală, — indiferent că limba de propunere este maghiară sau română, — în care educația patriotică se face în numele iubirii și toleranței reciproce.

Ca concluzie finală constatăm și noi cu ziarul *Brassói Lapok*, că condiția esențială a adevăratului patriotism nu este în definitiv ca cineva să fi absolvat o școală ungurească, sau să știe ungurește, ci să se simtă bine în această țară, și pe calea aceasta să-și iubească patria cu toată căldura inimii sale.

Acesta este motivul, care pledează nu pentru suprimarea, ci pentru conservarea școalelor românești, care ofer garanțiile necesare ale unei educații patriotice. (c). «G. T.»

Deschiderea parlamentului austriac. După o pauză de câte-va luni, s'a deschis iarăș Reichsratul austriac în 16 l. c.

Ministrul prezident *Seidler* a vorbit, — în mijlocul unor scene furtunoase provocate de cehi, sudslavi și de socialdemocrați, — despre situația politică internă. Naționalității germani răspund la strigătele opoziției. Prim-ministrul *Seidler* își urmează vorbirea în mijlocul unui mare șgomet. În cele din urmă opoziționalii șgometoși părăsesc ședința. Oratorul își desvultă mai departe expunerile primite de naționaliști cu lungi aplauze.

Situația externă

Ministrul de externe austro-ungar, contele Ștefan *Burian*, a adresat earăș ambilor miniștri prezidenți ai monarhiei un comunicat, unde după ce spune, că nu voiește să se ocupe cu cauzele, care au provocat izbucnirea războiului, continuă în modul următor:

Dacă reasumăm tot ce au declarat dușmanii noștri asupra scopurilor ce urmăresc prin război, vom constată trei feluri de năzuințe, prin care voiesc să rectifice continuarea vărsărilor de sânge.

Ei afirmă, că trebuie să realizeze idealuri omenești. Libertatea să stăpânească la toate popoarele, care alcătuiesc o confederație universală, și neînțelegerile lor nu se mai resoalvă prin arme, ci prin arbitraj.

Trebuie îndeplinite unele schimbări de teritor pe socoteala puterilor centrale, în deosebi față de monarhia austro-ungară.

În sfârșit, dușmanii noștri doresc să-și răsbune și să ne pedepsească pentru răutățile ce-am comis, ei cer pedepsirea și

pocăința noastră, fiindcă am îndrăsnit să ne apărăm cu succes. Putința noastră de apărare o numesc militarism, care trebuie nimicit.

De fapt însă, părțile beligerante sânt despărțite de olaltă mai ales prin scopuri de natură teritorială.

Noi totdeauna sântem gata să intrăm în tratative de pace cu toți dușmanii noștri. Dacă însă ei cer necontenit să fim pedepsiți, ca «să se restaureze stările originale», aceasta o considerăm ca un fapt, ce noi ar trebui să-l cerem față de dânsii, căci noi sântem atacații, și ale noastre pagube ar fi să fie reparate mai întâi.

Dispoziția noastră spre pace se sfârșește, când mereu auzim stăruințele în pretențiuni teritoriale cu privire la Alsația, Lorena, Trient și Triest, la coloniile germane și celelalte. —

Ministrul de externe, după aceasta desvultă pe larg, că monarhia, deși este stat cu mai multe naționalități, totuș este capabilă de viață, și cu toate că are să se lupte cu mari probleme, totuș va fi în stare să le deslege ea însăși. A trecut apoi la alianța monarhiei austro-ungare cu Germania, și a terminat cu vorbele adresate de Maiestatea Sa la nota de pace din 1 August 1917 a Vaticanului:

«Năzuim spre astfel de pace, care va scuti viața popoarelor de ură și răzbunare, și va feri generațiile viitoare de întrebunțarea forței înarmate».

Camera ungară

În ședința de 17 Iulie n., ținută sub prezidenția lui Carol Szász, ministrul președint *Wekerle* a prezentat proiectele despre pacea încheiată cu Rusia, România și Finlanda.

Ministrul de finanțe *Alexandru Popovics* depune 6 proiecte mai mici, între care unul despre convertirea împrumuturilor ce însărcinează salariile funcționarilor publici.

S'a continuat apoi chestia dreptului de vot al femeilor. Deputatul *Zoltán Meskó*, primul orator, nu primește proiectul.

Vorbește apoi *Vilhelm Vázsonyi*. Aparținerea la genul feminin — zice *Vázsonyi* — nu poate fi piedecă în calea femeii, de a-și putea exercita cea mai însemnată funcție de drept public. Regina Victoria a Angliei a domnit zeci de ani, și nu s'ar putea zice, că rău. Protestez împotriva conservatorilor, cari afirmă că femeile nu ar voi dreptul electoral. Propunerea ministrului prezident despre dreptul electoral al femeilor statuează drept electoral de clase. Resping cu cea mai mare indignare insinuația, că la construirea reformei electorale eu aș fi fost condus de principii străine democrației și intereselor națiunii.

Ședința de după ameazi. În ședința continuativă de după ameazi deputatul *Luliu Lakatos* propune unele modificări.

Coloman Hegedüs și *Ștefan Csemezsant* contra dreptului de vot al femeilor.

La orele 2 discuția s'a amânat pe orele patru după ameazi.

Deputații *Eugen Balogh* și *Gheorghe Lukács* propun modificări.

La 5 ore a luat cuvântul contele *Luliu Andrassy*. A constatat, că femeile nu sânt

stăpânirea Habsburgilor și țara romantică de dincolo de Pirenei.

Iosif II interzise la 1748 supușilor săi a mai săruta mâna și a îngenunchia înaintea celor mai mari, fiindcă semnul acesta de umilință nu se potrivește să-l arate oamenii unii față de alții, ci numai față de Dumnezeu. Că însuș era adânc pătruns de umilință adevărată creștinească și de simțul egalității între oameni, a dovedit între altele și cu prilejul unor mari ceremonii religioase în Luxemburg, unde refuzând a ocupa locul mai înalt, pregătit anume pentru dânsul ca domnitor, a îngenunchiat și el în rând cu poporul, zicând: «Înaintea lui Dumnezeu sântem toți egali!»

Aceeaș iubire de muncă, de simplitate, de sfințenie a celor privitoare la religie și biserică a fost și una din însușirile de căpetenie ale caracterului arhiducelui Francisc Ferdinand. Se spune, că în tinerețe a trăit foarte retras, aproape ca un ascet, urmând numai două căi: a bisericii și pe aceea, care-l ducea la casarmă și la serviciile sale militare. Mai târziu a călătorit mult în diferite părți ale pământului, aducând cu sine frumoase colecții de lucruri rare și bogate însemnări despre tot ce a văzut și a putut să învețe în străinătate.

Aceste cuvinte: «virtute et exemplo» care formaseră nu numai lozincă, ci însaș esența vieții lui Iosif II, ar putea străluci și la căpătâiul de vecinică odihnă a răposatului arhiduce Francisc Ferdinand.

Amândoi au fost oamenii concepțiilor mari și îndrăznețe, în stare oricând a-și jertfi viața pentru ideal: Iosif II pentru unitatea și progresul monarhiei, Francisc Ferdinand pentru sporirea ei teritorială și pentru păstrarea neștirbită a nimbului de mare putere europeană.

În sfârșit, în viața lor intimă familiară îl vedem iarăș oblăduiți de aproape aceeaș soarte: Amândoi s'au căsătorit din dragoste adevărată, fără considerare la prejudiciile și îndemnurile diplomației iscusite, doritoare a face și desface toate, câte se întâmplă în lume, până și taina cea mai mare a supremului bine, care este iubirea a tot biruitoare. Iosif II iubea cu mare pasiune pe fosta lui soție Isabela de Parma. Francisc Ferdinand apare în toată mărimea lui de bărbat în momentul, când se decide mai bucuroș a renunța, fie chiar și la tronul Habsburgilor, decât a se despărți de Sofia lui cea dragă, în sufletul căreia a găsit iubirea cea adevărată, o comoră cu mult mai scumpă decât toate bunătățile pe care le poate oferi unui muritor chiar strălucirea tronului împărătesc.

Și voia lui Dumnezeu a fost, ca aceste două suflete, atât de intim contopite în viață, să părăsească în aceeaș clipă lumea aceasta plină de fărădelegi, și să se înalte împreună spre locul gătit de Domnul tuturor celor ce-L iubesc cu tărie și se închină lui cu credință!

Pădurea

Bate vântu'n frunză deasă
Și pădurea vâjăște,
Prin desiș de rămurele
Mierla versul și-l doinește.

Șoapte dulci de frunză moartă
Răsună de pe cărare,
Și prin crengi saltă ușoare
Veverițele sprințare.

Un izvor de apă rece
Curge 'n picuri cristaline,
Călătorul când va trece
Setea să și-o mai aline.

De pe deal un cântec vine,
Dintr'un fluer care plânge,
Și prin văi în depărtare
În ecouri ear se stânge.

Tu, pădure, 'n frunză rară,
Și cu cântece domoale,
Multe patimi porți în ele
Și în sinurile tale!

Vasilie Genie.

Noaptea

În sat e stăpână tăcerea
Și stelele stau noaptea de pândă,
Ear luna pe bolta cerească
Surâde bălae și blândă.

Mister este liniștea nopții,
Când lumea 'n somn s' odihnește,
Și vântul în șoapte sfioase
Prin frunze domol glăsuește.

Pe gânduri, perdut în visare,
Eu singur stau veghe la poartă,
Sub farmecul nopții senine
Nu știu ce mână mă poartă.

Depart, din culme de dealuri,
O doină pornește în unde
Ușoare, peste sat plutește,
Și 'n valuri de vraja-l pătrunde.

Vasilie Genie.

reprezentate în parlament, ceea ce e o mare scădere. Sprijinește propunerea ministrului prezident, care a zis, că nu femeile au trebuintă de drept de vot, ci interesele parlamentului reclamă colaborarea femeilor.

După pauză ministrul prezident declară, că nu are intenția să polemizeze cu oratorii, ci voește numai să prezinte liniamentele generale ale punctului său de vedere.

Proiectul original prevedea drept de vot și pe seama văduvelor războiului, însă dispoziția aceasta s'a omis, fiindcă și așa după moartea lor dreptul încetează. Cu ocaziunea votării — apelează Wekerle către deputați — să nu se îndrepte privirea către femeile cari corteșesc cu patimă, ci să se aibă în vedere icoana mamelor. Dreptul de vot al femeilor nu va sdruncina temeliile vieții familiare.

S'a început votarea. Propunerea ministrului prezident a fost respinsă cu 161 voturi, contra 96. Propunerile privitoare la modificări asemenea au fost respinse.

Știrile războiului

Comunicatul oficial din 17 l. c.: Pe frontul italian: Două companii engleze, care au răușit să pătrundă în șanțurile noastre, după scurtă luptă le-am respins. Pierderile dușmanului, în ultimele lupte dela Solarolo, s'au dovedit extraordinar de grele. În Albania situație neschimbată.

Pe frontul apusean: Numărul prizonierilor trece peste 18 mii de soldați.

Comunicatul oficial din 18 l. c.: Nici un eveniment deosebit pe frontul italian.

În Albania dușmanul a ajuns în atingere cu trupele noastre de siguranță.

Evenimente pe mare: În 17 l. c. demineața orașul Pola a fost atacat de mai multe aeroplane, care au aruncat vreo 200. de bombe. Doi muncitori civili au fost omorâți, și mai mulți răniți. Paguba materială este nelămurită.

La frontul apusean luptele curg în favoarea germanilor.

Raport general

despre activitatea Societății studenților institutului teologic gr. or. român din Arad în anul 1917/1918

(Urmare)

Buzele preotului vor păzi știința și legea vor cerca din rostul lui, că ingerul Domnului este» (Malahia II 7).

Înțelegând cuprinsul acestei sentințe divine, am năzuit și noi a ne aduna știința ce o avem să o păzim, folosind toate mijloacele legale și disponibile. În acest scop am cerut încuviințarea reverendisimului colegiu profesoral, ca după o pauză de un an să înactivăm societatea, care până la mult dorita reorganizare a învățământului teologic, ce se impune ca un adevărat imperativ categoric, rămâne unicul mijloc de a ne perfecționa cunoștințele.

În urma permisiunii primite, Societatea s'a constituit în 5/18 Noemvrie 1917 în prezența d-lui Damaschin Ioanovici, delegatul colegiului profesoral, acum înrolat la miliție. Biroul s'a constituit astfel: Prezident: Nerva Traian Cosma; viceprezident: Valeiu Jurca; secretar: Emil Petrovici; notar I: Ioan Cucu; notar II: George Ienovan; cassier econom: Pavel Papp. În comisia literară, aleși: Valeriu Jurca, Pascu Bolcaș, George Buha și Ioan Bogdan. În comisia muzicală: Prezident: Gavriil Dudulescu, dirigentul corului. Valeriu Jurca, Sabin Moldovan și Aurel Cosma. În comisia revizuitoare: Dumitru Herția, Victor Mihailovici și Ioan Popovici. *Bibliotecari:* Octavian Tului Turicu, Stefan Miu și Iosif Chirilă.

Stările excepționale ni-au creat și nouă situații grele mărginindu-ne mult în acțiunea noastră. Am ținut abea 5 ședințe ordinare, când greutățile traiului ne înprăștiară la vatra părintească la un concediu de două luni. Reîntorși după ferii n'am ținut decât 3 ședințe ordinare, când ne răzleșirăm din nou de sărbătorile s. învieri a Domnului. Astfel am ajuns să ținem în acest an numai zece ședințe ordinare.

În două ședințe extraordinare s'au deșbătut statutele nouă, votate în 13/26 Aprilie a. c. fixând scopul Societății precum urmează: îmbogățirea, dezvoltarea și perfecționarea cunoștințelor teologice în special; câștigarea unui culturi sociale avansate (studiul istoriei, limbii și literaturii naționale) în general ce vrem să le realizăm folosind biblioteca, prin lucrări și conferințe, deprinderi practice din sfera vieții constituționale-bisericești, cor, orhestră, susținerea unei sale de lectură șcl., luând în programul său ținerea a mai multe ședințe publice, în deosebi prelegeri populare la sate cu scopul înălțării moravurilor, ridicării buneistării materiale, pentru a da

îndrumări practice sateanului român și în vederea îmbogățirii cunoștințelor etno și topografice (a membrilor).

Îndreptând prin aceste statute calea, am căutat să creiem și mijloacele necesare pentru realizarea aceleia.

Am atribuit importanță deosebită lucrărilor de specialitate, punând pond mai ales pe dezvoltarea bibliotecii. Am făcut inventar nou despre cărțile rămase de acum averea noastră inalienabilă, introducând un sistem modern de administrare. Am decretat investirea unei părți considerabile a capitalului nostru în lucrări teologice. Am comandat toate scrierile ss. Părinți bisericești traduse din original în nemțește.

În puținele noastre ședințe au cetit lucrări de cuprins apologetic-dogmatic.

Am discutat deosebita îndatoriri pastorale, așa în primul rând sectele pocăitiste, necredința modernă și înspăimântătorul număr al analfabeților; cumpenind prezentul am chibzuit și asupra stării extrem de grele a bisericii și școlii românești.

Am îngrijit cu deosebită râvnă predica, năzuind din răspuneri la învierea avoanelor amuțite.

În vederea împrejurării maștere, când majoritatea membrilor vine dela școale străine, am dat atențiunea convenită studiului limbii și literaturii române, 8 au declamat poezii alese și au cetit lucrări din literatura română. (Va urma)

Știrile zilei

Părechea domnitoare la Pojon. Maiestățile Lor regele și regina, cu mare suită, au plecat dela Eckartsau în 16 l. c. la ora 10 fără un șert pentru a călători cu vaporul până la Pojon. În suita suveranilor se găsește și arhiducele Otto, moștenitorul tronului, precum și ministrii Wekerle, Sztevényi și contele Aladár Zichy. Sosind în oraș Maieștițele Lor au primit în cortul regal, ridicat pe colina de încoronare, omagiile orașului și ale comitatului, cărora li-a răspuns regele Carol. În palatul arhiducelui Frideric părechea domnitoare a fost salutată din partea deputațiilor bisericești, militare și civile. După amezii au vizitat domul și școala de industrie, unde sânt adăpostiți acum invalizii. De acolo au plecat în dumbravă, la bazarul de filantropie; ear la ora 5 d. a., în mijlocul ovațiilor nesfârșite ale publicului s'au napoiat la vapor, pentru a se întoarce la Eckartsau.

Inaugurarea unui monument în 15 l. c., după amezii s'a făcut în cadrul unei deosebite festivități, desvelirea unui monument al domnitorului nostru Carol, în iagărul prizonierilor dela spitalul garnizoanei din Sibiu. Monumentul, împrejmuit de patru brazi, se ridică în curtea iagărului amintit și este opera prizonierului italian de război Soppelsa. La festivitate au participat comandantul de stațiune, generalmajorul Logošan, colonelul Swoboda și alți ofițeri. După înțonarea imnurilor austriac și maghiar, s'au rostit scurte cuvântări din partea domnilor Allert, Dr. Rejöd și generalul Logošan. Prizonierii ruși, români și italieni au cântat coruri mixte. La sfârșitul festivității s'au executat diferite producțiuni pentru prizonierii de război.

Aviz. Se aduce la cunoștință On. preoțimi și, prin aceasta, credinciosului nostru popor din protopresbiteratul Făgetului, precum și a preoților și a poporului ortodox de pretutindenea, că la sărbătoarea Sf. Proroc Ilie, 20 Iulie (2 August) a. c. se va aranja procesiunea obișnuită la biserica dela Izvorul Miron, unde se va celebra sfântirea apei, apoi sf. liturgie cu rugăciunile pentru terminarea războiului cu învingere, pentru sănătatea soldaților, cari se luptă și pentru iertarea păcatelor și odihna sufletelor eroilor căzuți în război. Se va săvârși sf. maslu și se vor citi rugăciuni pentru credincioși după trebuințele fiecăruia. On. preoțime este poftită, să strângă pomelnicele din parohie, pe cari apoi dimpreună cu sumele încasate, — ce se vor folosi pentru terminarea zidirii sf. biserici, — să le înainteze subsemnatului înainte de sărbătoare cel puțin cu 24 ore.

Facsád (Făget), 28 Iunie 1918.

Sebastian Olariu, prot. ort. rom.

Un ministru englez despre viitorul Palestinei. Cu ocaziunea primirii unui grup de soldați sioniști plecați la Palestina, ministrul englez Barnes a daclarat, că guvernul englez nici decum nu voește să dea monopol sioniștilor asupra Palestinei, ci e condus de principiul ca rassa iudaică și celelalte popoare din Palestina să trăiască în înțelegere reciprocă.

† Elena Dancășiu născ. Ciucean, mama preotului din Rășinar Emil Dancășiu, după lungi și grele suferințe, și-a dat sufletul în mâinile Creatorului Miercuri, în 4/17 Iulie 1918, în al 56-lea an al vieții și 40-lea al fericitei sale căsătorii. Rămășițele pământeste ale defunctei s'au așezat spre veșnică odihnă Vineri, în 6/19 Iulie a. c., la 2 ore p. m., în cimitirul ort. român din Rășinar. Odihnească în pace!

Alegere de protopop în tractul Beiușului. Este convocat sinodul protopresbiteral electoral al tractului Beiuș pe ziua de Sâmbătă, 28 Iulie v. (10 August n.) 1918, la ceasurile 10 înainte de amezii în biserica parohiei centrale din Beiuș. Comisar al consistorului eparhial gr.-or. român oradan este părintele *Gheorghe Tulbure*.

Adaosul de salariu al judecătorilor. Mișcarea judecătorilor pentru a li se ameliora salariile, a dat rezultatul, că fiecare judecător va primi câte 1800 coroane adaos, fără considerare la gradele de salariu.

Urcarea cvotei de cap a muncitorilor industriali. Ministrul alimentației publice a urcat cvota de cap pentru muncitorii industriali cu muncă mai grea și pentru lucrătorii dela economii. Lucrătorii de mine vor căpăta 350—400, conducătorii de locomotive 500, muncitorii de noapte 400, iar toți ceilalți cu altă muncă industrială 350 grame făină pe zi.

Miliucov a plecat la Berlin. Kreuzzeitung anunță după ziarul rusesc Minsk Izvestia, că Miliucov, conducătorul partidului cadeților din Rusia, a plecat la Berlin.

Coleră în Ucraina și Basarabia. Din București se anunță, că orașul Iași e amenințat de boala epidemice. Până acum bătăuia tifosul, alimentat mai în urmă și de ploile multe, iar acum se ivește colera, care seceră jefte multe în partea sudică a Ucrainei, și în Basarabia.

Primatele din Strigoniu împotriva agitatorilor. Primatele din Strigoniu, Dr. Ioan Csernoch, s'a adresat preoților săi prin o circulară, în care apelează la simțul lor de datorie în fața necesităților din vremile actuale: Preoții sânt chemați de primatele a apăra pe credincioșii lor împotriva agitatorilor. Acum când inimizii caută aliați în țară, mai ales preoțimea e datoare să lumineze poporul, și în special pe cei ce se întorc din prinsoare rusească. Pentru cazul că între aceștia s'ar afla unii ameții de ideile revoluționare rusești, păstorul de suflete va avea să i călăuzească iarăș pe la adevărului.

Cum să apărăm bucatele de primejdia focului. Ministrul de interne a dispus prin o ordonanță, ca bucatele secerate să fie așezate din partea economilor la o depărtare de cel puțin 100 metri dela linia căii ferate. Prin aceasta schinteile locomotivelor dela trenuri nu vor aprinde bucatele.

Aviz. Ni se trimite avizul următor: Se atrage atențiunea învățătoarelor, că la postul de învățătoare în comuna frunțasă *Toracul-mic* (Kistárnok, comit. Torontál) s'a publicat concurs. Terminul de concurs expiră în 7 August n. Reflectantele să nu întârzie cu rugărilor, care au să se înainteze protopopiatului din Nagykomlós, Torontál. Școala are 5 puteri didactice și ajutor de stat.

Semnați! Americanii, cu prilejul subscrierilor la împrumutul de război, au pornit la drum mai mult aeroplane, care din văzduh aruncau apeluri tipărite, unde oamenii sânt invitați să-și plaseze banii în hârtii de-ale împrumutului american. O parte din apeluri a căzut pe mormintele dintr'un cimitir. Apelurile acestea purtau cuvintele: Deșteptați-vă și semnați!

Conscrierea, meseriașilor păgubiți în urma războiului. Ministrul de comerț proiectează dispoziții în scopul îmbunătățirii stării meseriașilor reîntorși dela armată și a acelor, cari în urma războiului au fost siliți a-și sista lucrarea sau cari au suferit altcum pagube însemnate în câștigul lor.

Conscrierea, premergătoare acestui proiect, se va efectui din partea corporațiunii industriale din Sibiu pentru membrii ei, cari sânt poftiți a se anunța în persoană sau, în caz de absență, prin vreun membru al familiei în cancelaria corporațiunii *Mercuri* în 24 l. c. între orele 8—10; cei ce stau în serviciul militar se pot anunța și între orele 5—6 d. a. pentru a da datele cerute. Anunțări ulterioare nu se pot lua în considerare.

Mersul trenurilor. Sosesc, în gara din Sibiu, dela:

Nocrih	la	6:43	f. d. a.
Ciznădie	"	7—	"
Vinț	"	7:41	"
Copșa	"	3:07	d. a.
Ciznădie	"	3:44	"
Făgăraș	"	4:34	"
Turnu roșu	"	6:04	"
Ocna (dela băi)	"	8:09	"
Copșa	"	10:05	noaptea.

Pleacă, spre:

Ciznădie	"	5:21	f. d. a.
Copșa	"	6:20	"
Turnu roșu	"	10:50	"
Făgăraș	"	10:13	"
Copșa	"	1:31	d. a.
Ciznădie	"	1:57	"
Ocna (la băi)	"	4:02	"
Nocrih	"	4:06	"
Vinț	"	6:10	"

Nr. 154 M. 1918.

CONCURS.

Consistorul mitropolitan al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria publică concurs pentru patru (4) burse (stipendii) de câte 1000 Coroane din fundațiunea **Ioan și Maria Trandafil**, și anume: două pentru arhidieceză, unul pentru dieceza Aradului, și unul pentru dieceza Caransebeșului.

Terminul de concurs se fixează pe 2/15 August a. c.

Concurenții vor avea a produce următoarele documente:

1. Extras de botez, provăzut cu clauzula oficioasă, că și acum aparțin bisericii ortodoxe române din patrie.

2. Adeverință oficială (certificat) dela antistia comunală, vidimată și de preotul local, eventual de protopresbiterul concernent, despre starea socială și materială a concurentului și a părinților lui, precum și despre aceea că sânt cetățeni ai Ungariei.

3. Testimoniu școlar de pe anul precedent cu nota generală *eminent*, pe temeiul cărui testimoniu concurentul este îndreptățit a continua studiile pentru care cere stipendiul.

Stipendiul se poate cere pentru continuarea studiilor la facultăți sau alte institute mai înalte de învățământ, precum și pentru clasele superioare la institutele de învățământ secundare (medii) din patrie.

4. Concurentul în cererea sa este îndatorat a declara lămurit, dacă mai are de undeva și alt stipendiu sau ajutor și a spune cât face acela.

Cererile înscrute în ordine sânt a se adresa și trimite până la terminul fixat de 2/15 August a. c. «Consistorului mitropolitan gr.-or. român» în Nagyszeben.

Sibiu—Nagyszeben, la 18 Iunie st. v. 1918.

Consistorul mitropolitan.

Teatre în Sibiu

Teatrul orașului. Director: Leo Bauer.

Sâmbătă, în 20 Iulie: *Hannerl*, operetă. Duminecă d. a. la 3 ore cu prețuri reduse: *Nevinovata Susana*. Seara: *De demult*, operetă.

Luni: *Hannerl*, operetă.

Începutul la: 7 $\frac{1}{2}$ ore seara.

Teatru cinematograf. Apollo, Strada Schewis. Directoară: D-na Emil Tóth.

Sâmbătă și Duminecă: *Nick Fantom*.

Luni: *Henny Porten*, în cel mai nou film.

La fiecare din reprezentații se dau interesante suplimente de vederi în natură și scene umoristice.

Începutul la: 7 și 9 ore seara.

Nr. 190/1918. Of. prot. (159) 1-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățător dela școala elementară confesională gr-or. română din Poiana-Blonchi prin aceasta se publică concurs cu termen de 20 zile dela prima publicare în ziarul «Tel. Român».

Dotația: 240 cor. din repartii dela popor, iar restul din ajutor de stat, acordat prin rescripțiul ministerial din 11 Ianuarie 1917 Nr. 71275/916 și uzat deja de învățătorul definitiv anterior. Locuința și grădina în natură.

Alesul este obligat a prevedea învățământul și în școala de repetiție și a cânta cu elevii în Dumineci și sărbători în biserică cântările și răspunsurile liturgice.

Concurenții au a-și așterne rugățile concursuale la subsemnatul oficiu protopresbiterial în termenul deschis, indicat mai sus, și a se prezenta în parohie la biserică pentru a cânta și a se face cunoscuți poporului.

Deș, 30 Iunie 1918.

Oficiul protopresbiterial al tractului ort. rom. Deș în conțelegere cu comitetul parohial competent.

Teodor Hermann,
protopresbiter.

Nr. 158/1918 (156) 2-3

Concurs repetit

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de clasa a III-a Sântămărie de peatră, din protopresbiteratul Hațeg, se publică concurs repetit cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dotațiunii dela stat.

Cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare, se vor înainta subsemnatului oficiu în termenul deschis, iar concurenții sânt poftiți a se prezenta pe lângă încunoștiințarea subsemnatului, în vre-o Duminecă sau sărbătoare, la biserică spre a cânta, cuvânta, eventual celebra.

Hațeg, la 24 Iunie v. 1918.

Oficiul protopresbiterial ort. rom. al tractului Hațeg în conțelegere cu comitetul parohial.

Dr. Cornel Popescu,
protopop.

Nr. 329/1918 (157) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III. Fundata, din protopresbiteratul Branului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român», în temeiul ord. Venerab. Consistor Arhidiecezan Nr. 3373 Bis. din 1918.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Concursurile inezstrate cu documentele cerute sânt a să înainta subscrisului oficiu protopresbiterial în termenul deschis, iar concurenții, — cu observarea prescripțiilor regulamentului pentru parohii, — să pot înfățișa înaintea alegătorilor spre a cânta, resp. a oficia și cuvânta, și a face cunoștință cu poporul.

Zernești la 22 Iunie 1918. Of. protopresbiterial al Branului.

Ioan Dan,
Prot. on. adm. protopresb. tractual.

Nr. 652/1018. (155) 3-3

Concurs

Pentru întregirea postului de învățător la școala gr-or. din Lăslăul-român se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sunt:

a) salariu dela comuna biserică 600 coroane, restul dela stat;

b) quartir în edificiul școlii;

c) grădină 1/4 jugăr catastral.

Concurenții să-și aștearnă rugățile instruite după normele în vigoare la oficiul protopresbiterial al tractului Târnavă în Cetatea-de-baltă (Küküllóvár), până la termenul indicat.

Cetatea-de-baltă, 22 Iunie 1918.

Oficiul protopresbiterial ort-român al tractului Târnavă, în conțelegere cu comitetul parohial competent.

Nicolae Todoran,
protopop.

Au sosit tocmai acum

Suc de smeură curat, veritabil,
Compoturi și marmelade,

◆ Licheruri de cremă, ◆
cele mai fine

Coniac medicinal

Vinuri de desert și Vinuri

roșii, — Șampanie

Oțet bun pentru pregătirea bucatelor,

precum și (153) 3-3

Praf de spălat Permalon.

H. Rössler,

băcănie de mărfuri și delicatose,
Sibiu, str. Măcelariilor Nr. 34.

Leac (158) 2-3

pentru

creșterea părului

Un medicament de care n'a mai fost. În timp scurt face ca părul să crească mult, împiedcând căderea părului și cărunțea înainte de vreme. Dă părului coala originală. În curs de o lună rezultatul este strălucit.

Prețul 10 și 15 coroane.

Botár Regina Budapest, VII.
Erzsébetkörút 34/4 I.

Podoaba femeilor este părul frumos, de aceea trebuie îngrijit.

QMSXYKZLXVZ

nu înțelegem

pentru ce sânt frumoase unele dame; dar vom înțelege, îndată ce aflăm că întrebunțează pudră-Diana și cremă-Diana.

Prețurile:

Doză de probă. . . . 3— K

Doză mare 6— K

De vânzare pretutindeni!

În editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut :

Manual de cântări bisericesti

sau

Octoihul mic

care cuprinde: Rânduiala Vecerniei, Utronei și a Liturghiei; cele opt glasuri pentru Dumineci, Podobiile, Polileul, Pripelele, Catavasiile, Irmoasele, Svetilnele ș. a.

Se află în depozit spre vânzare la
„Librăria Arhidiecezană”.

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă Cor. 5-50, plus porto postal recomandat 70 fileri. — Legătură imitație de piele Cor. 7-50, plus porto postal recomandat 70 fileri.

Revânzătorilor li se dă 10% rabat.

Hallo!**Negustori și Doamne!**

Lipsa de oțet este înlăturată prin rețeta deplin probată a doctorului **Bendauer**. Cheltuielile pentru a prepara un litru fac 20 fileri. Contra unei mărci poștale de 2 cor. se trimite îndată rețeta.

Reprezentantul general A. D. S.

Nagyszeben, Wintergasse 5.

(151) 3-6

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu : Nagyszeben se află de vânzare :

Casa dela Jerihon

omili și cuvântări bisericesti

de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 7 + porto recom. 50 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria : Arhidiecezană din Nagyszeben—Sibiu :

Tipicul bisericii ortodoxe

Intocmit pentru trebuințele preoților români și ale elevilor seminariilor

de

Aurel Popoviciu,

dăhovnic-econom seminarial, instructor de cântări bisericesti și de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidiecezan prin decisiul din 21/VI 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 Cor. plus 50 fil. porto, recomandat.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, din Sibiu-Nagyszeben.

Adolf Harnack.

Monahismul, idealurile și istoria lui

trad. de

Dr. Gh. Comșa.

Prețul unui exemplar e 1 Cor., cu porto postal, 1 Cor. 15 fil.

„Biblioteca Șaguna”

Redactată de Dr. I. Lupaș, Săliște.

Nr. 16—36.

Mângâiați poporul!

Cuvântări bisericesti

de

Dr. Ioan Lupaș

și alți preoți din protopopiatul Săliște.

Se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană în Sibiu-Nagyszeben.

Prețul unui exemplar: Broșat cor. 2-50, legat cor. 3—, porto 20 fileri.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu : Nagyszeben, se află de vânzare :

Biserica catedrală

dela

Mitropolia ortodoxă română în Sibiu.

Istoricul zidirii (1857—1906)

de

Dr. Ilarion Pușcariu,
Dr. E. Miron Cristea și Mateiu Volleanu.

Cu 24 ilustrațiuni și 3 faesimile.

Prețul 4 cor., plus 60 fil. porto recomandat.

În editura «Librăriei arhidiecezane» din Sibiu—Nagyszeben a apărut și se află de vânzare

Apostolul

care cuprinde

Faptele și epistolele Sfinților Apostoli.

Tipărit în zilele Preainălțatului Împărat și Rege Carol al IV-lea, cu binecuvântarea Înalt Preasfințitului Domn Vasile, Arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Mitropolit al Românilor de religiuina greco-orientală din Ungaria și Transilvania, consilier intim de stat al Maiestății Sale ces. și reg.

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă K 15—, plus porto postal K 3—.
Legătură imitație de piele K 20—, plus porto postal K 3—.

Revânzătorilor li se dă 10% rabat.

Potire, Discuri, Lingu-
rițe, Cădelnițe, Cruci și
Candele

se pot procura prin

Librăria Arhidiecezană.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu—Nagyszeben se află de vânzare :

Semințe din agrul lui Cristos

cuvântări bisericesti pe toate Duminecile și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericesti, publice și private

de

Zacharia Boiu, fost asesor consist., etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminecile de peste an.

Tomul II: Cuvântări la praznicele și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericesti.

Tomul III: Cuvântări bisericesti la înmormântări, parastase și alte festivități funebreale. Adăus de texturi biblice pentru cuvântări funebreale.

Cuvântări funebreale și memoriale.

Prețul: de fiecare tom 3 Coroane plus porto postal 3 Coroane.

În editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane, în traducere românească, făcută de dl T. V. Păcoșian a apărut

Evangelia ca bază a vieții,

celebra lucrare a lui G. S. Petrow, în care carte sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: *Principiile fundamentale ale civilizațiunii. Educarea voinței în spirit creștinesc. Degenerarea morală. Sublimitatea evangheliei. Împărăția lui Dumnezeu.*

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu. Prețul unui exemplar e 1 cor. 50 fileri plus 15 fileri porto postal.

Revânzătorilor li se dă 20% rabat.